

1900-01-26

þÿ • 0 œ ì Á Æ ¿ Å , 7 ™ ± ½ ¿ Å ± Á - ¿ Å 1 9

þÿ • Á μ Å ½ · Ä 1 0 ì Á ì ³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11159>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γενμα

Κωριανός Γ' Διαίφρα

Μορφου

Επιθεσία

Ι. Μαρούλης

Ε.Α. Προξενείο

Αθην. Έργα

Αρδύνη

Τοπ. αυτοδιοίκηση

Κομοταές

Talvit Restem

ΕΚ ΜΟΡΦΟΥ

(Ιδιαίτερα ένταπόκρισις.)
7 Ιανουαρίου 1900.

Τίλος βλῆθη βρετικῶς καὶ τὸ ζήτημα τοῦ ἱεροκλήριος, περὶ οὗ ἔγραψον ἄλλοτε ἐν τῇ φιλῆ εὐωγῆ. Τὸ παλαιὸν Σάββατον κατὰ πρόκλησιν τῶν κατοικῶν ἐ Μητροπολιτικῆς Κυρηναίας κ. Κύριλλος ἀρίκειτο εἰς Μόρφου, εἶθα ἐτίλεισε δύο κατ' ἐκανάληψιν ἱεροφυγίας, καθ' ἃς ἐκέρυξε καὶ τὸν ἑαυτοῦ τοῦ Θεοῦ.

Πρὶν δ' ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναχωρήσῃ προσεκάλεσε παρ' ἑαυτῷ τὰς ἐπιτροπείας τῶν ἐνταῦθα ἑκκλησιῶν καὶ ἔθεσαν ὑπὸ συζήτησιν καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τοῦ ἱεροκλήριος. Μετὰ τινα σύσκεψιν ἀπεφασίσθη, ὅπως τὸ μὲν ἡμιου τοῦ ἔλου μισθοῦ τοῦ τοιοῦτου ἱεροκλήριος καταβάλλῃ μόνῃ ἡ ἐκκλησία ἀγ. Μάμαντος, ἥς θὰ τυγχάνῃ οὗτος ἱερμύριος, τὸ δὲ ὑπόλοιπον αὐτὸς ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐπὶ τῷ ὄρω ὅμως ὁ ἱεροκλήριος οὗτος νὰ ἐπισκίπῃται καθ' ὠρημίνας ἡμέρας τοῦ ἔτους καὶ τινα ἄλλα χωρία τοῦ διαμερίσματος καὶ κηρύττῃ ἐκ' ἐκκλησίας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἐπιγράφη ἕμισως τὸ σχετικὸν ἔγγραφον καὶ ὁ ἱεροκλήριος μετὰ τρεῖς ἀκριβῶς ἡμέρας ἐυρίσκειτο εἰς Μόρφου. Ὡς τοιοῦτος διαρρίθη ὁ ἐν Ἀζήταις πρὸ πολλοῦ διαμένων κ. Ι. Μακούλης, τελειόροτος τῆς Ριζαρίου σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν. Λίγεται, ὅτι οὗτος ἱερμύριος καὶ ἐν ἀπακιδουσίῃ ἱεροκλήριος ἐπὶ εἰρηρᾶν ἔτων καὶ τελειοτάως γραμματεὺς τοῦ ἐν Κύπρῳ Ἑλλ. Προξενίου. Οὐδμίαν ἐπὶ τοῦ παρόντος δυνάμιθα νὰ ἐκφίρωμεν γνῶμην περὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ κ. Ι. Μακούλη, καθότι δὲν ἐσπουδάσαμεν ἀκόμη κελῶς τὸν ἀνδρα. Ἐὶν ὅμως κρίνωμεν ἐκ τῶν ὠραίων ἐκ' ἐκκλησίας ὁμιλιῶν του καὶ τῆς γλυκίας συμπεριφορᾶς του, δυνάμιθα ἀδιστάτως ν' ἀποφανθῶμεν, ὅτι εἶνε ἐνὴρ πεπρωτισμένος δι' ἔλων τῶν προσόντων τοῦ ἱεροκλήριος. Ὁ κ. Ι. Μακούλης ἔχει πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τοῦτο τὸ προτέρημα, ὅτι εἰς τὸ κήρυμά του μεταχειρίζεται πάντοτε γλῶσσαν ἀπλῆν, καθαρὰν καὶ καταληκτικὴν τῷ λαῷ, ὥστε νὰ δύναται νὰ κατανοῇ οὗτος τὰς θείας καὶ ὑψηλὰς τοῦ Εὐαγγελίου ἰδέας.

μια της προσλήψεως τοῦ ἱερακέρυ-
κος θερακείται ἐνταῦθα σπουδαιότητα
ὄντως ἑλλειψίς. Ὅτι ἀπεβάλομεν κίν-
τα φόβον Θεοῦ, ὅτι βαίνομεν ὁδὸν
σκολιὰν καὶ ὅτι γοργῶ τῷ βήματι φε-
ρόμεθα πάντες εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἀ-
πωλείας οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῆ καὶ
οὐδεὶς ἄλλος, νομίζω, ἢ ὁ ἱερακέρυς
διὰ κατὰλλήλου διδασκαλίας δύναται
νὰ ἐπαναφέρει ἡμᾶς εἰς τὴν εὐθείαν καὶ
ὁμαλὴν ὁδὸν, ἐξ ἧς ἀπεπλανήθημεν,
καὶ ἐμπνεύσῃ εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν τὴν
ἀγάπην καὶ τὸ σῖδας πρὸς τὸν Θεὸν
καὶ τὸν κλησὶν ἡμῶν, ἵνα δυναθώμεν
νὰ βαδίσωμεν οὕτω ἀπροσκόπτως τὴν
ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ ἀξιωθώμεν κατὰ
τὰς ἰπαγγελίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τῆς
βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Ἄξιον παντὸς ἐπαίνου τυγχάνει ὄν-
τως ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐκκλησίας ἀγ-
μάμκντος, ἣτις δὲν ἰδίστασε χάριν τοῦ
ἱεροῦ τούτου σκοποῦ νὰ διχθῆ τὰς προ-
τάσεις τοῦ Ἀρχιερέως καὶ νὰ θυσίασῃ
προθύμως τοὺς μικροὺς τῆς ἐκκλησίας
τῆς πόρους.

Χ

Ὅ,τι ἄλλοτε ἔγραψον, ὅτι δηλ. τὸ
ὁμηκερτεῖόν μας διεπραγματεύετο μετὰ
τῆς κυβερνήσεως πρὸς σύναψιν θανείου,
δι' οὗ θὰ ἠδύνατο νὰ στρέψῃ ἀλλα-
χοῦ τὰ ὕδατα τοῦ ρυακος τοῦ διερχο-
μένου ἐκ τῆς ἀγορᾶς μας ἐν καιρῷ χει-
μῶνος, ἰδοὺ πραγματοποιεῖται νῦν.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀφίκετο προ-
χθὴς ἐνταῦθα ὁ μηχανικός τῆς κυβερ-
νήσεως μετὰ τοῦ ἑντίμου κ. Διοικητοῦ
καὶ ἰσχυδιαγράφησε τὸ μέρος, δι' οὗ
τὰ ὕδατα θὰ διοχετευθῶσιν ἐντὸς πο-
ταμοῦ τίνος, ὅπως ἡ κωμὸπολις ἀπο-
φύγῃ ἰνδοχομίνικας κατὰστροφάς, αἵτινες
θὰ ἐπῆρχοντο αἰφνης ἐκ τῶν πλημμυ-
ρῶν.

Λ.

Υ.Γ.—Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι ὁ ἐκ
Μόρφου Ταχτῆ Ρισνέμ διατελέσας ἐπὶ
πολλὰ ἔτη Χώτζας ἰδίχθη κατὰ τὴν
ἰορτὴν τῶν Θεοφανείων τὸ ἅγιον βέ-
κτισμα ἐν Λευκωσίᾳ μετονομασθεὶς
Θεοφάνης. Ἐνθουσιώδης ἐγένετο αὐτῷ
ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ τῆς κωμο-
πόλιως, ὅτι ἐπίστρεφεν οὕτως ἐκ Λευ-
κωσίας.